

Συλλογισμοί για το Χειμερινό Ηλιοστάσιο

Από τον Κυρίαρχο Μεγάλο Γενικό Ιεροφάντη, Κυρίαρχο Μεγάλο Διδάσκαλο

Roberto Randellini

33° 90° 97°

Το Χειμερινό Ηλιοστάσιο αντιπροσωπεύει για τον Τεκτονισμό, αλλά και για όλους τους Παραδοσιακούς Μηητικούς οργανισμούς, την σημαντικότερη εορτή.

Συνδέεται με τον περίπλου του Ηλιου και στην προσέγγιση του κατώτερου σημείου του στην ελλειπτική. Για τον αρχαίο άνθρωπο, όλο αυτό σήμαινε το τέλος του προοδευτικού σκοτεινιάσματος του Ηλιου και την απαρχή της επαναγέννησής του. Ήταν το Dies Natalis Solis Invicti (γενέθλιο του αόρατου ήλιου), που εορταζόταν στο τέλος της Saturnalia (17-23 Δεκεμβρίου) στην Ρώμη. Ήταν η μέρα της γέννησης του Samas στην Μεσοποταμία, του Μίθρα στην Περσία, του Οσίριδος στην Αίγυπτο και του Ιησού στην Παλαιστίνη. Όντα όλα αυτά ανώτερα και αναπτυγμένα, σε βαθμό τέτοιο ώστε να αναλαμβάνουν τον δύσκολο ρόλο και επιπλέον την αποστολή να καθοδηγήσουν την πνευματική ανάπτυξη της ανθρωπότητας. Ήταν η αναμενόμενη νίκη του φωτός στο σκότος, της Γνώσης στην άγνοια, αλλά κυρίως ήταν η διαβεβαίωση της Ελπίδας σε μία νέα εποχή ικανή να κατευθύνει τον άνθρωπο προς την επανακατάκτηση της αθανασίας και την επιστροφή στο Εδεμικό καθεστώς, στην πρώτη αρχή από την οποία αισθανόταν ότι προερχόταν.

Αυτή η αίσθηση, διανοημένη από την ευφυΐα μας υπό την διαίσθηση και την συνοδεία του πυρός της «Επιθυμίας», κατασκευάζει, κατασκευάζει και θα κατασκευάζει το ελατήριο και το ερέθισμα της εσωτερικής μας αναζήτησης, για την αποκάλυψη και την διαβεβαίωση του πλέον θαυμαστού και βαθέως μυστηρίου, κρυμένου από γεννέσεώς του μέσα στις καρδιές μας. Δεν είναι άλλο από την παρουσία του Υπέρτατου Κτίστη των Κόσμων, διαμέσου της ανάκλασης μίας μικρής σπίθας πυρός και φωτός, αθέατη στις φυσικές μας αισθήσεις, αλλά ουσιαστικά αληθινή και σε τέτοιο βαθμό ώστε να δύναται να γίνεται αισθητή σταδιακά διαμέσου των φάσεων κάθαρσης και προετοιμασίας που πραγματοποιούνται με την βοήθεια της Μύησης, της Μεθόδου της και της δικής μας ατομικής Θέλησης!

Αυτην την μέρα, για όλους εκείνους, όπως εμείς, που διασχίζουν την οδό της αναζήτησης της δικής μας πνευματικότητας (τον Θεό μέσα μας) μας προσεγγίζει ακόμη μία φορά η ακτοστοιχίδα V.I.T.R.I.O.L. που είδαμε στην Αίθουσα των Στοχασμών, κατά την εκκίνησή μας ως ακατέργαστοι λίθοι, δίπλα σε εκείνη την μικρή φλόγα που ήταν αναμμένη στο εσωτερικό της. εκείνο το φως που αντιπροσωπεύει αναλογικά την Ελπίδα που δεν πρέπει ποτέ να σβήσει, την επιθυμία Γνώσης που ως άσβεστη δίψα πρέπει πάντα να μας συνοδεύει στις προσευχές και τους διαλογισμούς μας, στις ιερές εργασίες της Στοάς, ως ερέθισμα για να μην σταματήσουμε ποτέ μπροστά στις αιώνιες δυνάμεις της χαράς.

Με αυτά τα αυθεντικά αισθήματα, οφείλουμε να μάθουμε να επαναγεννώμαστε και να αναζητούμε τις πιο βαθιές δυνάμεις που εμφανίζονται ως καθαροί κραδασμοί Αγάπης και που μας οδηγούν στον Θεό, για να ξεπεράσουμε τις αμφιβολίες μας, τα εμπόδια, τους

φόβους και τις δυσκολίες που μας παρουσιάζονται πάντοτε στην ζωή μας.

Πίστη, Ελπίδα και Αγάπη. Το σημαντικό είναι να επαναλαμβάνουμε, να διατηρούμε, να θυμόμαστε. Η μύηση βρίσκεται όλη κι'όλη σε εκείνη την φλόγα της Αίθουσας Στοχασμών που μοιάζει με τον Ηλιο του Μεσονυκτίου, με τον Ηλιο του Χειμερινού Ηλιοστασίου ο οποίος αφού πέρασε την «κοιλιά του θανάτου» ξαναβρίσκει εντός του την δύναμη να ανέλθει και να αναγεννηθεί, γινόμενος πυρ αναδυόμενο, δίδον φως και θερμή. Ο Ηλιος αντιμετωπίζει τον μυστικό και μητικό θάνατό του διότι είναι ενσυνείδητος της αποστολής του που είναι απαραίτητος για την επαναγέννησή του.

Αυτή είναι η αληθινή «θυσία». Να ξέρεις να πεθαίνεις για να μπορείς να αναγεννηθείς. Προφανώς, σε αυτό το επίπεδο, αυτό που πρέπει να πεθάνει είναι οι συσσωρευμένες υλικές συνθήκες, πάθη συνδεδεμένα στην προσωπικότητα. Είναι τα ελαττώματά μας, τα συνδεδεμένα στο εγώ μας, στην επιθυμία ισχύος, στην βιασύνη να κρίνουμε, στην ματαιότητα, στην υπεροψία που συχνά γεννά ανόητους ανταγωνισμούς, σε αναμονή της διέλευσης, όταν ο Θεός το θελήσει, του κατωφλίου αυτού του επιπέδου εκδήλωσης,

Προκειμένου να ανέλθουμε την προσωπική μας Πυραμίδα, σκαλί σκαλί, θα ανακαλύψουμε μια μέρα, εάν είμαστε τυχεροί, υπομονετικοί και άξιοι, ότι η κορυφή της είναι κομμένη. Σε αυτήν τον τόπο που δεν είναι τόπος, σε αυτόν τον χρόνο που δεν είναι χρόνος, Καρδιά μυστηριώδης και θυσιαστικός βωμός στην πνευματική ύπαρξή μας, θα βρούμε τον Θεό και θα κατανοήσουμε την πηγή μας, την αληθινή μας ταυτότητα, κόρη εκείνου του γεγονότος δια μέσου του οποίου ο Υπέρτατος Κτίστης των Κόσμων δημιούργησε το Φως δια μέσου του Λόγου, του Ηχου, του απόκρυφου Κραδασμού που μόνον Εκείνος γνωρίζει.

Στόχος είναι ο καθένας από εμάς να βρεί τον τελικό του σκοπό με πλήρη συναίσθηση, όπως όλα τα όντα, από το ναδίρ μέχρι το ζενίθ, από την ανατολή στην δύση και από τον βορρά στον νότο, εορτάζουν και αφιερώνουν στον Ηλιο, το καθένα με τον τρόπο του.

Ας γίνει το Θέλημά του!

12/2013